

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: XXXXX
EEČ: 2-40-797-2023

Martin 07.12.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

XXXXX: XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa XXXXX, v presne nezistenej dobe vo večerných hodinách, XXXXX na ul. XXXXX, v spoločnom rodinnom dome, počas vzájomného konfliktu, pod vplyvom alkoholu, agresívne sa správal ku svojej sestre XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX č. XXXXX, vulgárne jej nadával a osočoval ju, vyhrážal sa jej zabitím, z čoho poškodená XXXXX nadobudla obavu,

Obvodnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy v Martine,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka OO PZ XXXXX pod XXXXX zo dňa XXXXX bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX, pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na skutkovom základe, uvedenom vo výrokovej časti uznesenia, pričom zo zistených skutkových okolností ako aj z popisu samotného konania obvineného v predmetnom uznesení, je zrejmé, že sa jedná o dva samostatné skutky.

Po vykonaní všetkých potrebných úkonov za účelom objasnenia skutkového stavu veci, poverený príslušník v rámci prípravného konania predložil spisový materiál na Okresnú prokuratúru XXXXX. Po preskúmaní spisového materiálu konštatujem, že skrátené vyšetrovanie bolo vykonané v súlade so zákonom a v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, pričom zhodnotením výsledkov prípravného konania som dospela k záveru, že v predmetnej veci, vo vzťahu k trestnému činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Poverený príslušník PZ vypočul obvineného XXXXX, poškodenú XXXXX, svedkyňu XXXXX.

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že hoci mu bolo vznesené obvinenie za jednočinný skutok, pre trestný čin nebezpečného vyhrážania ako aj pre trestný čin poškodzovania cudzej veci, má za to, že sa jedná o dva skutky, čo sa týka nebezpečného vyhrážania dňa XXXXX, tohto sa nedopustil, hádal sa so sestrou, pripustil vulgarizmy, vyhrážky však poprel.

Poškodená XXXXX, vo vzťahu k trestnému činu nebezpečného vyhrážania, opakovane uviedla, že v inkriminovanej dobe došlo v rodinnom dome, ktorý obývajú súrodenci spoločne, medzi ňou a bratom /obvineným/ ku konfliktu kvôli starej záležitosti, obvinený mal vypité, vulgárne jej nadal a vyhrozil jej zabitím. Pred rokom však svoj vzťah vyriešili, našli spoločnú reč a ich vzťah sa výrazne zlepšil, pokladá to za vysvetlené, myslí si, že v budúcnosti by sa už nič podobné nemuselo opakovať.

XXXXX uviedla, že niekedy v lete XXXXX v spoločnom rodinnom dome došlo medzi obvineným XXXXX a sestrou XXXXX ku hádke ohľadom motorového vozidla, ktoré si v minulosti požičala XXXXX od XXXXX a toto mu rozbila, svedkyňa uviedla, že medzi oboma bola naozaj prudká hádka, avšak vyhrážky nepočula.

Zo záznamu privolanej policajnej hliadky vyplynulo, že poškodená zavolala hliadku kvôli neprístojnému výbušnému konaniu zo strany obvineného, ktorý jej poškodil auto, podľa záznamu hliadky obvinený bol značne pod vplyvom alkoholu, ťažko komunikoval a k veci sa odmietol vyjadriť.

Základom trestno-právnej zodpovednosti je spáchanie predmetného prečinu, t.j. naplnenie všetkých znakov prečinu po formálnej stránke, ako aj po materiálnej stránke. Formálnu stránku pritom tvoria protiprávnosť a typové znaky skutkovej

podstaty trestného činu charakterizujúce objekt, objektívnu stránku, subjekt a subjektívnu stránku. Materiálnu stránku tvorí závažnosť. Obligatónnymi znakmi objektívnej stránky trestného činu je konanie, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom. Subjektívnu stránkou trestného činu je zavinenie, teda vnútorný, psychický vzťah človeka k určitým skutočnostiam, ktoré zakladajú trestný čin, a to buď vytvorených páchatelom alebo objektívne existujúcich bez jeho pričinenia. Zavinenie môže mať formu úmyslu alebo formu nedbanlivosti. Pre trestný čin v konkrétnom prípade sa vyžaduje úmysel.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a tohoto trestného činu sa dopustí proti chránenej osobe - blízkej osobe.

Prečin je

- a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo
- b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Rozhodujúcim kritériom pre definovanie jednotlivých kategórií trestných činov je síce ich typová závažnosť, ale tá je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkových podstatí a hornou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorý možno uložiť za jednotlivé trestné činy podľa osobitnej časti tohto zákona. Stupeň závažnosti nemožno presne zmerať a vyjadriť v konkrétnych jednotkách. Toto ustanovenie je dolnou hranicou platnou pre prečiny.

Závažnosť prečinu určujú:

- a) spôsob vykonania činu a jeho následky,
- b) okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti),
- c) miera zavinenia a pohnútky páchatel'a.

Ide o taxatívny výpočet skutočností ovplyvňujúcich závažnosť prečinu.

Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. ktoré vyžaduje hodnotiť konkrétny stupeň závažnosti prečinu, má podstatný význam pre úvahu, či v konkrétnom prípade, konanie, ktoré inak vykazuje formálne znaky prečinu, spĺňa aj materiálnu podmienku. Materiálna podmienka, inými slovami závažnosť prečinu pre spoločnosť, nie je v zásade daná tým, že konkrétny skutok porušuje alebo ohrozuje záujmy chránené Trestným zákonom, ale vyjadruje celkovú závažnosť činu, a to z hľadiska tak objektívnych ako aj subjektívnych znakov.

Objektom tohto prečinu je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred jeho hrubým narušením konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy. Obsah vyhrážky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je konkretizované na usmrtenie, ťažkú ujmu na zdraví, alebo inú ťažkú ujmu.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Vyhrážanie sa inou ťažkou ujmom musí byť svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví. Pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadnúť aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje.

Pre naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty uvedeného prečinu sa vyžaduje, aby vyhrážanie bolo spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu, pričom obava v skutočnosti nemusí nastať.

Po komplexnom vyhodnotení všetkých produkovaných dôkazov som dospela k záveru, s poukazom na okolnosti prípadu, k spôsobu vykonania činu a k jeho následkom, k okolnostiam, ktoré viedli obvineného k jeho spáchaniu, v dôsledku vzájomného súrodeneckého konfliktu, ktorý súrodenci následne kompromisne vyriešili, že v danom konkrétnom prípade závažnosť činu nedosahuje zákonom požadovanú intenzitu tak, aby konanie obvineného bolo možné posúdiť ako trestný čin, som však toho názoru, že konanie obvineného, vymykajúce sa normám spoločenského spolužitia, s prihliadnutím na okolnosti určujúce stupeň závažnosti činu, môže byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 Zákona o priestupkoch v platnom znení.

Podľa § 214 ods.1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Nora Podoláková
prokurátorka